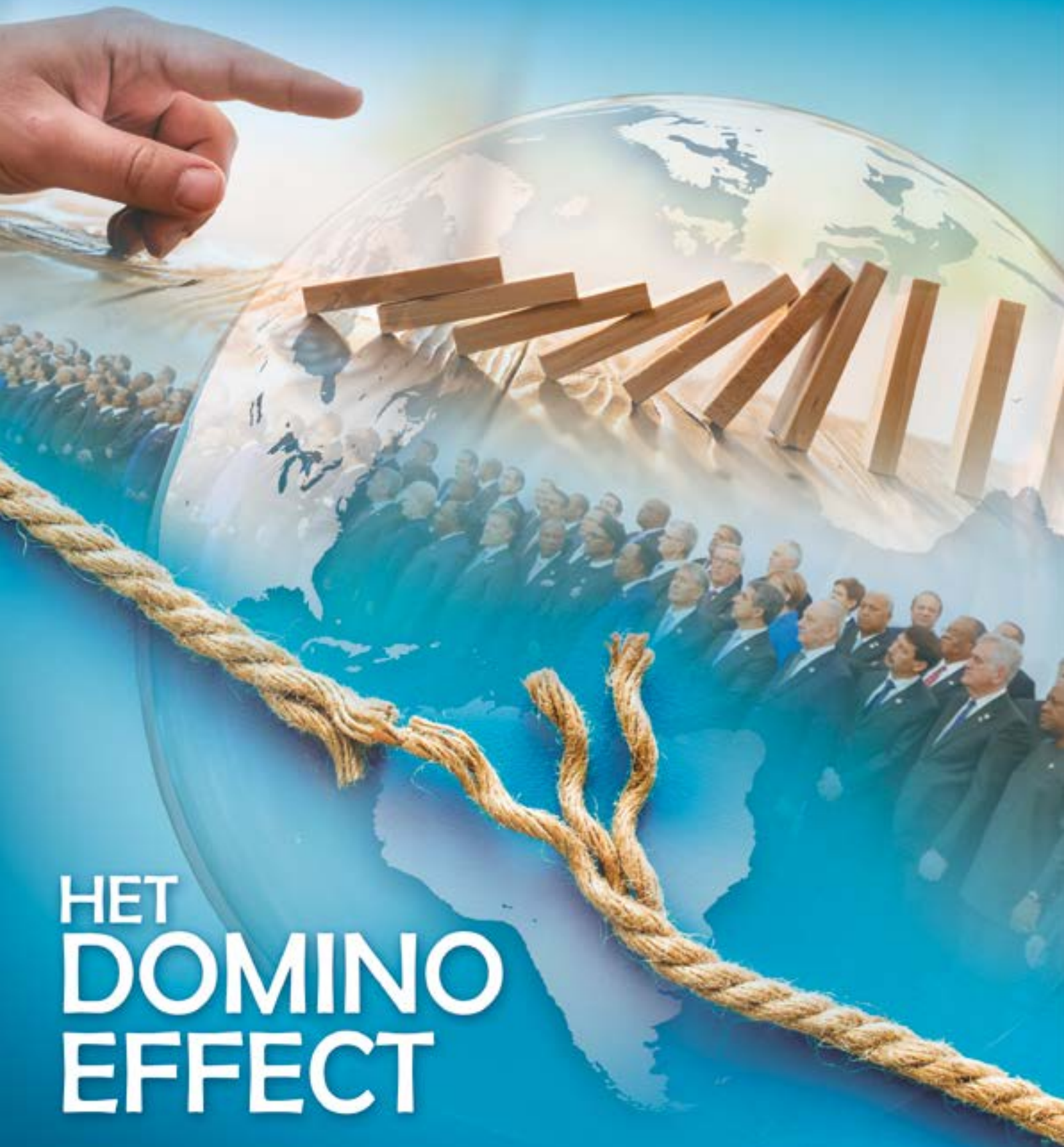

Reformatie Nieuws

Jaargang 26,3

HET
DOMINO
EFFECT

Inhoud

Waar geloven mensen in. . . Alles wat er echt toe doet?	3
Het Nieuws Over het Nieuws	4
Zijn plannen voor „het algemeen belang” altijd goed?	8
De echte reden	12
Herinneringen aan de toekomst: lessen uit de zondvloed	14
Karakterverandering: Wanneer en Hoe?	18
Op de juiste manier gehoorzamen	22

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Waar geloven mensen in. . . Alles wat er echt toe doet?

Emancipatiehysterie is een pandemie, die de dynamiek van onze samenleving reguleert. Een nieuwe telefoon, een nieuwe iPad, een nieuw avontuur, een nieuwe film, een nieuw huis, een nieuwe auto, een nieuwe keuken, nieuwe meubels, of een nieuwe levenspartner en zoveel andere onvervulde verlangens naar het nieuwe en sensationele, stimuleren de vooruitgang van de mensheid naar de onvermijdelijke **UITGANG** naar . . . **HET EINDE**.

Moe van het apathische christendom wenden mensen zich tot **oosterse religies**, die de ellende van de hongersnood in hun land van herkomst niet hebben kunnen oplossen. Degenen van deze filosofie hebben de neiging hun krachten te hergroeperen om onderdak te zoeken in de westerse wereld. Ze nemen de spirituele markten van Amerika over. Het pakket wordt geleverd met de goeroes, die snakken naar erkenning. De holistische tekens, veelkleurig met de esoterische beelden verlicht in stadsramen, nodigen je uit om het transcendente te ervaren. Veel van deze mentoren, gekleed in een spectaculair wit gewaad, verleiden de samenleving om van de verboden boom te eten, terwijl de christelijke kerk zichzelf als een kameleon verandert in een yogaclub. Gebed wordt vervangen door 'meditatie'. Bovendien nodigen tavernen u uit, onder het mom van onschuld, om te genieten van ontspanning door middel van marihuana als een psychische ervaring.

"Unisex-mode" wordt snel omzeild door de nieuwe flipping gendermode. Moraliteit wordt zachtjes geassimileerd door evolutionair denken, en de menselijke psychologie verschuift de verantwoordelijkheid van onze huidige acties naar persoonlijke trauma's uit het verleden, die ergens in de tijd verloren zijn gegaan. Alles, wat er gebeurt, is zogenaamd de schuld van iemand anders. Relativisme laat het morele kompas wegwijnen, en zo zien we, dat kwaad, goed uitgelegd en gedocumenteerd, noodzakelijk goed wordt. En het goede, dat we zo lang op basis van de Schrift hebben bepleit, wordt nu gezien als maatschappelijk verworpen kwaad.

Het westen wordt wild

De Verenigde Staten keert terug in een nieuw Wild West, maar het is een groter en sneller Wild West dan in de tijd van de pioniers. "Zijn of niet zijn". Dat is de vraag. Hebben we de vrijheid om de moraal te schenden, of hebben we de vrijheid om de moraal te gehoorzamen? Oorzaak en gevolg zullen daardoor de samenleving raken.

Een andere bijzonderheid van onze tijd is het feit, dat niemand de moed lijkt te hebben om de verantwoordelijkheid te nemen voor wat er mis gaat in onze fragiele wereld. Iedereen geeft iedereen de schuld.

Geld spreekt tot mensen over de hele wereld en wordt de 'god' van de eeuw. We worden steeds meer een op geld gerichte samenleving. Het lijkt er echt op, dat de meeste mensen hun morele principes zouden opgeven, als de omstandigheden hen genoeg onder druk zetten.

In de politieke arena spant China zijn spieren en gaat een provocerend economisch geschil aan tegen de VS, dat de aandacht van de wereld trekt. Aan de andere kant van de wereld verdedigt de paus klimaatverandering en stelt hij voor, hoe we de planeet kunnen redden.

Velen weten niet, hoe ze dit specifieke dilemma van klimaatverandering moeten beantwoorden. Wie is verantwoordelijk voor de opwarming van de aarde? Het wordt duidelijk niet overwogen, dat het de grote bedrijven zijn, die enorme hoeveelheden glas, plastic en aluminium produceren, flessen die resulteren in afval, of de bedrijven die het tempo van onze smog en vervuiling dicteren. Het is zogenaamd het individu, die het "ingeblikte kankervoedsel" koopt, dat zoveel toevoegingen bevat, nauwelijks leesbaar. Wij krijgen de schuld van de opwarming van de aarde: we eten te veel, we drinken te veel en we zijn met te veel.

Dit nieuwe concept, dat ons schuldig maakt aan het feit, dat we bestaan, brengt ons bij de lang bepleitte filosofie van het evolutionaire denken, dat 'natuurlijke selectie' wordt genoemd, een zeer gevaarlijke weg om de wereld te ontvolken, zogenaamd voor en namens het 'algemeen welzijn'.

Voor het behoud van de planeet denkt men, dat sommigen van ons moeten verdwijnen, omdat we met te veel zijn. Dus, als we met te veel zijn, welke criteria zullen dan worden gebruikt om te selecteren, wie voorbestemd is voor het leven en wie voor uitsterven? Misschien kunnen de Georgia Guidestones ons een aanwijzing in deze richting geven, als we de uitspraken lezen, die zijn gegraveerd in die massieve granieten structuur, waarnaar vaak wordt verwezen als de Amerikaanse Stonehenge: "Houd de mensheid onder de 500.000.000 in eeuwigdurende balans met de natuur. Begeleid reproductie op een verstandige manier om de conditie en diversiteit te verbeteren. Verenig de mensheid met een levende nieuwe taal. . . Wees geen kanker op aarde. Laat ruimte voor de natuur. Laat ruimte voor de natuur."

We zijn het er allemaal over eens, dat we de natuur moeten beschermen. Maar om een mens te dwingen een wet te maken om mensen uit te roeien om te beschermen, wat ze vaak 'moeder' natuur noemen, ziet er erg verdacht en grotesk uit.

Beste lezer, ik verzoek u dringend de inhoud van deze uitgave van Reformatie – Nieuws zorgvuldig te overwegen; u zou het op prijs kunnen stellen om te zien over de nieuwe ontwikkelingen in de arena van de wereld en wat Bijbelse profetie te zeggen heeft over alles wat er echt toe doet.

Het leven op aarde heeft een einde. We putten gezondheid uit om het geld te krijgen, dan geven we geld uit om de gezondheid terug te krijgen. We missen het heden, geobsedeerd door de toekomst. In werkelijkheid leven we noch in het heden noch in de toekomst. We leven, alsof we nooit zouden sterven en als we sterven, sterven we alsof we nooit geleefd hebben.

door: Jared Chapman

Het Nieuws

Over het Nieuws

Verslaafd

Dat is de relatie, die we hebben met veel van de tastbare en abstracte dingen, die in de wereld om ons heen bestaan. Bewust (of meer dan vaak onbewust) verstevigen we onze greep op de dingen, die we denken te beheersen in de wereld, al die tijd onbewust dat in ons onderbewustzijn juist de dingen, die we proberen te beheersen ons uiteindelijk beheersen. Het nieuws is een perfect voorbeeld.

Onze geest wordt voortdurend gebombardeerd met negativiteit vermengd met af en toe een glimp van positiviteit. De impact op onze hersenen, die zo kneedbaar zijn, is heel reëel. Wanneer we in onze hersenen naar iets negatiefs kijken, komt er een boost van cortisol vrij in ons lichaam. Als er dan af en toe een positief verhaal naar voren komt, komt er een beetje dopamine vrij. Dan keert de negativiteit terug en gaat de cyclus verder.

Uiteindelijk komen we vast te zitten in een cyclus, die ons thuis wordt. Het is alles wat we weten, dus we blijven ernaar terugkeren. Net als de Israëlieten rennen we in moeilijke tijden terug naar de plek, die ons heeft geschonden en mishandeld.

Het laatste “nieuws” wordt ons Egypte.

Het is verslavend

Bijna iedereen heeft geen idee, wat er aan de hand is.

Dit is precies waarom Jezus zei: ‘Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen’ (Lukas 23:34).

Naarmate onze geest wordt overspoeld met nieuws en beelden van geweld, worden we vatbaarder voor verschillende vormen van agressie, die het begin zijn van een pad, dat ons zou kunnen leiden tot het naspelen van de scènes, die we voor onze ogen hebben laten portretteren. De vroege vormen van agressie kunnen eenvoudig andere mensen verbaal beledigen of zelfs geruchten over andere mensen verspreiden. –(Huesman L.R., & Taylor L. D. (2006). *The role of media violence in violent behaviour. Annual Review of Public Health, Vol. 27: 393-415*).

Door te aanschouwen worden we zeker veranderd.

Elke dag staat het nieuws vol met verhalen over geweld, oorlogvoering en verschrikkelijk

ke vernietigingsacties. Hoe meer onze geest vertrouwd raakt met deze scènes, hoe meer onze geest minder in staat is mee te leven met mensen. –(Konrath S., O'Brien E. H., \$Hsing C. (2011). *Changes in dispositional empathy in American college students over time: a meta-analysis*. 180-98).

Dus wat betekent het om “empathie” (meeleven) te hebben? Een woordenboek definieert empathie als ‘het vermogen zich in te leven in de gevoelens van anderen’. –(Van Dale Handwoordenboek).

Dit gevoel van empathie gaat verloren, omdat we voortdurend worden gebombardeerd met nieuws, dat gevuld is met geweld en terreur. Jezus profeteerde Zelf van dit effect op het menselijk hart. Hij voorzag dat, ‘En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkillen’ (Matthéüs 24:12).

In plaats van dat onze eerste reactie is om mensen in nood te helpen, hebben we de neiging om eerst voor onszelf te zorgen. We leven in een cyclus van angst, ons zorgen maken over bedreigingen voor onszelf in plaats van dat we een hart hebben, dat openstaat voor het liefhebben van mensen op de manier, waarop Jezus ons heeft liefgehad. Deze cyclus van angst wordt elke dag, dat we naar het nieuws kijken, voortdurend vermenigvuldigd. Deze cyclus van angst kan ertoe leiden, dat mensen aarzelder zijn om anderen te helpen en minder in staat zijn om liefde en empathie te uiten voor mensen in nood. –(Konrath S., O'Brien E. H., \$Hsing C. (2011), op. Cit.).

Nogmaals, dit is waarom Jezus zei: ‘Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen’ (Lukas 23:34).

Deze angstcyclus is niet duurrzaam om in te leven. Ons hart zal zich langzaam naar binnen richten en het vermogen verliezen om zich

echt in te leven in de lijdende wereld om ons heen.

‘Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees buiten; want de vrees heeft pijn, en die vreest, is niet volmaakt in de liefde’ (1 Johannes 4:18).

De grote vraag is: Waarom gaan we steeds terug naar deze cycli van gebondenheid?

Waarom voeden we ons voortdurend met angst en laten we dit toe om al onze daden te stimuleren?

De discipel Johannes komt subtiel tot het grote probleem.

‘Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is; zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. Want al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleses, en de begeerlijkheid der ogen, en de grootsheid des levens, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij, en haar begeerlijkheid; maar die de wil van God doet, blijft in eeuwigheid’ (Joannes 2:15-17).

We eindigen in slavernij, omdat de ‘liefde van de Vader’ niet in ons is. Uiteindelijk ‘overlijdt’ ieder individu, dat zich in deze cyclus bevindt en degenen, die ‘de wil doen van God, blijven in eeuwigheid’.

Dus, wat is Gods wil voor u en mij? Laat deze verzen het uitdrukken:

‘Want Ik weet de gedachten, die Ik over u denk, spreekt de Heere, gedachten des vredes, en niet des kwaads, dat Ik u geef het einde en de verwachting’ (Jeremia 29:11).

‘Dankt God in alles, want dit is de wil van God in Christus Jezus over u’ (Thessalonicensen

5:18).

‘Daarom zegt

Hij: Ontwaakt, gij,

die slaapt, en staat

op uit de doden; en

Christus zal over u

lichten. Ziet dan, hoe gij

voorzichtig wandelt, niet

als onwijzen, maar als wijzen. De tijd uitkopen, daar de dagen boos zijn. Daarom, weest niet onverstandig, maar verstaat, welke de wil des Heeren is. En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Geest. Sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende en psalmende de Heere in uw hart. Dankende te allen tijd over alle dingen God en de Vader, in de Naam van onze Heere Jezus Christus. Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods’ (Efeze 4:14-21).

‘Want dit is goed en aangenaam voor God, onze Zaligmaker. Die wil, dat alle mensen zalig worden en tot kennis der waarheid komen’ (1 Tiótheüs 2:3-4).

‘De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen’ (2 Petrus 3:9).

Dit lijkt me goed nieuws! Deze verzen zijn slechts een voorproefje van de wil van God, die gevonden wordt in het Woord van God.

Waar begint de weg naar genezing nu?

Jezus onthulde Zijn meesterplan over hoe Hij de macht, die de duivel gebruikt, de cyclus van angst en gebondenheid, zou doorbreken in één duidelijke strijdkreet: ‘Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden. En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken’ (Johannes 12:31-32).

Ironisch genoeg begint de weg naar genezing met het aanschouwen van meer geweld. Alleen is er deze keer een ander soort lijden te zien. Te midden van alle cycli van slavernij, angst, geweld en lijden, iets meer dan 1.989 jaar geleden, maakten

we kennis met het kruis.

Hangend aan het kruis, voor iedereen zichtbaar, is het Goede Nieuws.

Het is de eeuwige Zoon van God, voor het eerst in alle eeuwigheid gescheiden van Zijn Vader.

Hij schreeuwt het uit van wanhoop: ‘Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten!’ (Matthéüs 27:46).

Waarom is Hij gescheiden?

‘Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, door God geslagen en verdrukt was. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden’ (Jesaja 53:4-5).

‘Maar uw ongerechtigheden maken een scheiding tussen u en tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht van u, dat Hij niet hoort’ (Jesaja 59:2).

‘Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem’ (2 Korinthe 5:21).

Het geweld eindigt door Iemand, die geweld ontvangt, niet geeft.

De scheiding, veroorzaakt door zonde, eindigt doordat Jezus gewillig toestaat, dat onze zonden de Zijne worden.

De cyclus van slavernij eindigt in Jezus!

‘De Geest van de Heere Heere is op Mij, omdat de Heere Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om de gevangenen vrijheid uit te roepen en de gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen des Heeren en de dag van wraak van onze God; om alle treurigen te troosten; om de treurigen Sions te beschikken dat hun gegeven wordt sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwde geest, opdat zij genoemd worden eikenbomen der gerechtigheid, een planting des Heeren, opdat Hij verheerlijkt wordt’ (Jesaja 61:1-3).

‘Want Hij heeft de koperen deuren gebroken, en de ijzeren grendels in stukken gehouwen’ (Psalm 107:16).

‘Hij zond Zijn woord uit, heelde hen en rukte hen uit hun kuilen’ (Psalm 107:20).

Jezus, het vleesgeworden Woord, is het einde van onze slavernij!

Jezus is de verandering, waar we allemaal naar hebben gehunkerd. Verandering vindt eenvoudig plaats door met het oog van geloof het karakter te aanschouwen van Degene, Die het Verlangen en de Hunkering van ons hart is.

‘En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest’ (2 Korinthe 3:18).

En als we de Heilige Geest aanschouwen, net als bij een spiegel, onthult deze ons de zonden, waarvoor Jezus is gestorven. Elke dag, als we dieper kijken in de heerlijkheid, het karakter, van God, vindt er verandering plaats.

‘En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons is gegeven’ (Romeinen 5:5).

Als de liefde van God door de Heilige Geest in onze harten is uitgestort, beginnen we een oprechte empathie te tonen voor degenen, die pijn hebben en worstelen in de cycli van slavernij om ons heen. Dit is precies de toestand, waarin de Heilige Geest ons verzegelt.

‘En de Heere zeide tot hem (de man gekleed in wit linnen, die de schrijvers-inktkoker aan zijn lendenen had): Ga door, door het midden der stad, door het midden van Jeruzalem, en teken een teken op de voorhoofden van de lieden, die zuchten en uitroepen over al die gruwelen, die in het midden daarvan gedaan worden’ (Ezechiël 9:4).

‘Alsdan spreken, die de Heere vrezen, een ieder tot zijn naaste: De Heere merkt er toch op en hoort, en er is een gedenkboek voor Zijn aangezicht geschreven, voor hen die de Heere vrezen, en voor hen die aan Zijn Naam gedenken. En zij zullen, zegt de Heere der heerscharen, te dien dage, die Ik maken zal, Mij een eigendom zijn; en Ik zal hen sparen, als een man zijn zoon spaart, die hem dient’ (Maleáchi 3:16-17).

Wat betekent het nu om de Heer te vrezen?

Het is makkelijk. Het is de dingen haten, die God haat en de dingen liefhebben, die God liefheeft.

‘De vreze des Heeren is, te haten het kwade, de hovaardigheid, en de hoogmoed en de kwade weg. En ik haat ook de mond der verkeerdheden’ (Spreuken 8:13).

Onze prachtige Schepper heeft ons de zevende dag van elke week gegeven om herinnerd te worden aan deze meest kostbare verlossing!

‘Want gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht in Egypteland geweest zijt, en dat de Heere, uw God, u van daar heeft uitgeleid door een sterke hand en een uitgestrekte arm; daarom heeft u de Heere, uw God, geboden, dat gij de sabbatdag houden zult’ (Deuteronomium 5:15).

Als we rusten in Zijn liefde, is de Geest in staat om de rest van de wet op de tafels van ons hart te schrijven!

“Hij, die vanuit zijn hart het vierde gebod gehoorzaamt, zal de hele wet gehoorzamen.” –*Counsels for the Church*, blz. 263.

‘Want nadat Hij te voren gezegd had: Dit is het verbond, dat Ik met hen maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten geven in hun harten, en Ik zal die inschrijven in hun verstanden. En hun zonden en hun ongerechtigheden zal Ik geenszins meer gedenken’ (Hebreeë 10:16-17).

Moge God onze ogen openen, zodat we helderder mogen zien, dieper mogen liefhebben en aandachtiger mogen luisteren naar die liefdevolle stem, die hoort bij het mooie gezicht van Degene, die we binnenkort zullen zien.

‘En zij zal een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.’ (Matthéüs 1:21)

‘Want gij hebt niet ontvangen de Geest der dienstbaarheid weer tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!’ (Romeinen 8:15).

‘Voorts, broeders, al wat waarachtig is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wel luidt, als er enige deugd is, en zo er enige lof is, bedenkt dat’ (Filippensen 4:8).

Zijn plannen voor „het algemeen belang” altijd goed?

door Demi Pinte

Het was een andere wereld, toen ik werd geboren in het westen van Roemenië in de stad Simleu-Silvaniei, tegenwoordig vermeld als een klein administratief centrum van drie dorpen. Als jong kind was ik blij en dankbaar, dat ik niet in het buitenland was geboren. Als oudste zoon vond ik het tot mijn 9e erg leuk om hard in de tuin te werken en voor de koeien, schapen en paarden te zorgen.

Het werd heel moeilijk, toen de communisten kwamen en de meeste dieren wegnamen. Ze gingen naar ieders huis, namen met geweld hun landbouwwerktuigen in beslag en namen hun land in beslag. Mensen werden gehersenspoeld om hun land aan hen te geven voor een zeer kleine som geld voor hun arbeid op wat hun eigen land was geweest. (Het volk ontving niets voor het land.)

Tegen de tijd dat ik 10 was, was alles wat er nog over was onze tuin van ongeveer 2-3 hectare. We hadden dit nog, alleen omdat mijn vader het land niet aan het collectief gaf; hij gaf het aan een andere tak van de overheid in ruil voor een baan. Onze boerderij buiten de stad was weggenomen. Ze lieten ons de wijngaard van een hectare houden.

Als je het papier niet ondertekende om het land op te geven, zouden ze je letterlijk dood mar-

telen. Het was nu zogenaamd ieders land, maar het was eigenlijk toegeëigend voor het collectief (een exclusieve tak van de communistische regering). Dit leek misschien goed voor het collectief, maar niet voor de werkende mensen.

Als je een boerderij had, zou je je voedsel kunnen verbouwen, maar nu het allemaal van het collectief was, zou je bijvoorbeeld alleen een zak tarwe, maïs en aardappelen krijgen, in plaats van het hele veld, dat je eens bezat en nog bewerkte.

Wat was de toekomst?

Omdat ze wisten, dat er altijd een toekomst was om voor te plannen, kregen mijn ouders van de leraren te horen, dat ik het brein van een dokter of een ingenieur had en dat ze me moesten aansporen om een van die twee doelen na te streven. Voor succes zou geloof nodig zijn; mijn moeder was van de pinksterreligie (maar was niet iemand die in tongen sprak) en mijn vader was orthodox.

Toen ik 10 jaar oud was, kwam er een buurman langs en vertelde mijn moeder over de Sabbat uit de Bijbel. Maar ze verzette zich ertegen.

Toen kwam het idee bij haar op om haar vader te vragen naar alle Bijbelverzen, die zouden kunnen zeggen, dat zondag de heilige kerkdag was. Hij was ouderling in de Pinksterkerk en

ze hoopte, dat ze tegen maandag de buurman zou kunnen vertellen over elke Bijbelse verandering in Gods heilige Sabbat.

Maar mijn grootvader legde mijn moeder uit: "Schat, zo'n vers staat er niet in de Bijbel." Dat was een grote klap voor het hart van mijn moeder. Ze was geschokt en verrast.

"Waarom gaan we dan op zondag naar de kerk?" vroeg zij. Zijn antwoord was: "Omdat er hier geen kerk is, die de zaterdag houdt. Als die er was, zou ik daar heengaan."

Toen de buurman terugkwam, had mama geen bewijs voor zondag.

Vanaf juni ging mijn moeder ongeveer zes maanden lang niet naar de kerk. Ze was boos op de Pinkstermensen en de orthodoxen, omdat ze dit niet wisten, en boos op de adventisten, omdat ze het niet aan iedereen vertelden.

Toen, op 24 december, hoorde zij een stem, die zei: "Je moet nu naar de kerk gaan."

"Wie is daar?" vroeg zij.

Geen antwoord. Een paar minuten later gebeurde hetzelfde weer. Maar ze kon niemand zien. Terwijl ze eten klaarmaakte voor de Kerst, klonk de stem voor de derde keer en zei: "Je moet naar de kerk gaan. Genoeg van je koppigheid." Ze vroeg: "Welke kerk?" ... Geen antwoord.

Tijd om de waarheid te vinden

Op dat moment kende mijn moeder Alex Morlocan al, een Zevende Dags Adventist van de Reformatiebeweging. Hij was niet altijd een kerkganger geweest. Hij was een tijdje rechter geweest voor de rechtbank in een andere stad, maar als rechter had hij veel stress gehad en als gevolg daarvan had hij een ernstige maagzweer gekregen. De pijn was zo erg, dat hij uiteindelijk met pensioen moest, dus ging hij terug naar huis, naar onze stad. Toen hij thuiskwam, ontdekte hij, dat zijn zus was getrouwd met iemand van de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging. Ze studeerden met hem en hij nam de boodschap snel aan. Zijn moeder en zus werden ook reformatieleden.

Omdat ik Alex Morlocan in de buurt kende, stuurde mijn moeder me naar zijn huis om hem die avond uit te nodigen voor kerstliederen. ik rende. Toen ik aankwam, hadden de mensen daar avondwijding. De deur stond open, dus ik ging het huis binnen. Ze stonden allemaal te zingen.

Moeder had me leren bidden, maar ik was niet uitgenodigd om dat te doen, dus ik gaf gewoon de boodschap aan hen:

"Mijn moeder nodigt u uit bij ons thuis voor kerstliederen."

"Oke, we zullen zo snel mogelijk komen."

Toen ik thuiskwam, zei mijn moeder, dat ik de wijn, die ze had, snel moest verwisselen voor druivensap, en we zaten allemaal rond de tafel en hadden cake, koekjes en sap.

"Vertel ons nu, waarom u ons hebt uitgenodigd", zei Alex Morlocan.

"Mijn buurman kwam met de Bijbel en vertelde me over de Sabbat. Ik wil horen, wat u te zeggen hebt".

Dus mama werd al snel een Sabbatvierder, die geen vlees of alcohol meer consumeerde, maar nog voor mijn vader kookte, wat hij maar wilde. Ik werd ook Sabbatvierder.

Een keerpunt

Op een avond, toen ik 17 jaar oud was, hield ons gezin een groot kerstfeest. Ik hielp meestal met de gastvrijheid op zulke bijeenkomsten en, zoals verwacht, was er veel wijn, vleesvoedsel en gelach in huis.

Maar iets sprak me bij deze gelegenheid aan. Rustig wegglippend van de menigte, nodigde ik mijn broer uit om bij me in de schuur te komen. Daar knielden we voor de Heer neer en zwoeren we samen geen wijn meer te drinken of vlees te eten en niet meer naar de film te gaan. (Vóór de films dronken we rum en sterke drank en daarna dronken we meestal wat bier).

Ons vegetarisch eten werd verborgen voor mijn vader tot de leeftijd van 20 jaar, toen ik uiteindelijk verhuisde.

In deze periode ging ik met mijn moeder naar de kerk. Onze Adventistische burens hadden familieleden in de Reformatie en ze hoorden, dat ik naar de Reformatie-gemeente ging. De oom van mijn vrouw zat in de kerk van de Zevende Dags Adventisten, waar ze me uitnodigden in hun kerk om gratis muziekinstrumenten te leren bespelen.

Maar in die kerk, merkte ik, dat ze feestdagen vierden, zoals Kerst, Pasen en de andere nationale feestdagen, wat ik niet graag deed. In mijn binnenste was ik aan het veranderen. Partijen begonnen me nu tegen te staan.

Op 20-jarige leeftijd ging ik, zoals wettelijk verplicht was, het leger in. Toen ik 21 was, kwam ik thuis en begon te werken, tenminste totdat de Securitaat (de geheime politie van de Socialistische Republiek Roemenië) me kwam bezoeken om te zeggen dat, als ik niet op Sabbat zou gaan

werken, ik zou worden ontslagen van mijn baan.

Het was een crisis, dus ik moest ver weg een nieuwe baan zoeken. Maar met Gods hulp verdiende ik binnen korte tijd meer geld dan de directeur van het bedrijf. Maar in deze periode werd ik ook verschillende keren onder druk gezet om lid te worden van de communistische partij door hun vergaderingen bij te wonen, wat ik elke keer moest weigeren, omdat ik uitlegde, dat degenen die lid waren van de communistische partij vaak 's ochtends te laat op hun werk waren, laat van de lunchpauze en terugkwamen met een alcoholadem, en ze zouden een puinhoop achterlaten in de kleedkamer. Daarom vroeg ik: "Zijn dit de gewoonten, die u me op die vergaderingen wilt leren?" Dus ze zouden me weer een tijdje met rust laten.

Toen werd ik op 22-jarige leeftijd gedoopt, en op 23-jarige leeftijd trouwde ik met mijn vrouw Margaret, de dochter van Alex Morlocan, degene die gekomen was om de geschiedenis van de Sabbat met mij te delen.

Mijn vrouw en ik hebben samen veel geweldige ervaringen gehad, en enkele uitdagende. Aanbidden met de gelovigen op de Sabbatdag en helpen bij het drukken en het leveren van de *Sabbat Bijbel Lessen* aan zielen, die de waarheid koesterden, was niet gemakkelijk in Roemenië in de 1970's onder het onderdrukkende Ceaușescu-regime. Behalve de inbeslagname van Bijbels en gezangboeken en de offers, bracht het iemands vrijheid en zelfs leven in gevaar. Bij talloze gelegenheden bevonden we ons door ons geloof in groot gevaar.

Huiszoeking en inbeslagname

Op een keer werden we betrappt op het zingen van liedjes voor de Sabbatschool in de woonkamer van een medegelovige. Dit was op de tweede verdieping van een gebouw met 3 verdiepingen, en iemand had de hoofddeuren van de gang ontgrendeld en de geheime politie met geweren in hun

handen stormde het appartement binnen, waar we de godsdienst uitoefenden en eiste van ons: "Handen omhoog! Niet bewegen!" Vervolgens verzamelden ze van iedereen de identiteitsbewijzen, daarna de Bijbels, liedboeken en Sabbatschoollessen, en schreven toen onze namen op en brachten ons allemaal naar het politiebureau. Daar schreven ze een rapport van wie ze hadden gevonden en alles wat daar was en namen ieder van ons mee naar huis, één voor één, voor een huiszoeking. Daar zouden ze al onze religieuze boeken thuis in beslag nemen en een boete van 1.000 lei (Roemeense valuta) voor elk individu.

Ondertussen was er op de 3e verdieping van dat flatgebouw een echtpaar met twee jonge kinderen ziek thuis, zodat het gezin niet naar de bijeenkomst was gekomen. Hoewel ze daar niet waren geweest, ging de politie toch hun appartement doorzoeken. De agenten stormden hun huis binnen en vroegen, waarom ze niet bij de kerkdienst waren. De reden was dat hun kinderen die dag ziek waren, dus ze kregen geen boete. Maar hun religieuze boeken werden in beslag genomen.

De politie vroeg toen aan dit gezin: "Waarom werkt u vandaag niet?"

"Omdat we ons eigen bedrijf hebben. We werken 6 dagen en houden de Sabbatdag."

"Wat voor soort bedrijf?"

"Wij zijn fotografen."

"Heeft u een bedrijfsvergunning?"

"Ja die hebben we."

"Mag ik deze zien?"

"Natuurlijk, hier is het", en overhandigde de licentie aan de officier.

De officier hield hem vast en zei: "U zult dit niet meer zien."

"Waarom? Wat hebben we verkeerd gedaan? U kunt onze licentie niet zomaar afnemen!"

De politie zei niets; ze liepen gewoon weg en lieten het gezin zonder hun bedrijfsvergunning.

Nu, terwijl mijn vrouw en ik op het politiebureau zaten te wachten om naar huis te worden gebracht voor onze zoektocht, kwam de zuster, die de bedrijfsvergunning had verloren naar het politiebureau met een huilende baby in haar armen, een beroep doen op de agenten:

“Geef ons alstublieft onze licentie terug, want we moeten morgen naar het veld om de foto’s, die we vorige week hebben gemaakt, af te leveren, zodat we geld hebben om onze kinderen te voeden.”

Terwijl de officieren afgeleid waren, slaagde ik erin zachtjes tegen haar te fluisteren: “Helen, kom hier.”

De officier, die bezig was met het maken van andere rapporten, hoorde me niet, dus ik kon Helen stilletjes de sleutel van ons appartement geven.

“Haal twee koffers uit de garage en haal alle godsdienstige boeken van de boekenplanken en neem ze mee”, fluisterde ik.

Dit deed ze. Ze vergat voorlopig haar vergunning, haar inkomen en haar hongerige kinderen, terwijl ze de sleutel pakte. Ze haastte zich weg om de boeken in de koffers te verstoppen, maar kon de koffers niet dragen met de baby in haar armen.

De verhuurder zag wat er gebeurde. Dus onze zuster vroeg, of ze de koffers ergens kon achterlaten, omdat ze deze niet kon dragen met de baby in haar armen.

De huisbaas riep: “Nee! Ik weet niet, wie u bent en wat u doet en ik wil er geen deel van uitmaken, dus ik ga de politie bellen!”

Dus was Helen verplicht om de koffers en de baby naar de heuvels te dragen, waar ze rustig op de koffers zittend in de schaduw van een boom zat te wachten.

Toen we weer met de geheime politie bij ons appartement aankwamen, begon de huisbaas ons opgewonden het verhaal over de koffers te vertellen, maar ik gebaarde haar zachtjes, dat ze moest zwijgen, dus stopte ze plotseling met praten. De geheime politie ging op zoek en vond een

oude Bijbelles uit 1925, dus legden ze mij en mijn vrouw nog steeds een boete op van elk 1000 lei.

De politieagenten hadden ook gemerkt, dat de huisbaas abrupt stopte met het vertellen van haar verhaal over de koffers zonder duidelijke reden, dus besloten ze uit te zoeken waarom. De volgende dag, op zondagochtend, toen ik vanuit mijn werkplek uit het raam kon kijken, kwamen de agenten heimelijk te voet naar het huis van de huisbaas en klopten stilletjes op haar raam om met haar te praten. Later, die avond, kwam de huisbaas en gaf ons 2 weken om uit ons appartement te verhuizen.

Dus gingen we weg, maar de kerksamenkomst ging op de volgende Sabbat gewoon door als voorheen. Zelfs zonder Bijbels, liedboeken of lesboeken aanbaden we allemaal samen de Heer uit het hoofd. Maar door Gods genade, aangezien mijn boeken in de twee koffers gespaard waren, konden we die al snel gebruiken. Als we ooit waren betrapt met die prachtige, gloednieuwe boeken, zouden we gemarteld zijn.

Een dergelijk systeem om mensen te controleren en hun godsdienstige geloof te onderdrukken, is beslist niet van God. We werden daarna vaak bezocht door geheime politieagenten, totdat we, door de voorzienigheid van de Heer, weggingen en uiteindelijk emigreerden naar de Verenigde Staten.

Conclusie

Ondanks al deze beproevingen heeft het woord van de Heer gedurende die jaren sterk voor ons gezegevierd en ik kan van onze God getuigen, dat Hij inderdaad Zijn volk ondersteunt en beschermt, dat op Hem vertrouwt, ongeacht de omstandigheden, en ik kan van ganser harte verklaren met de psalmist: ‘Mijn ziel! keer weer tot uw rust, want de Heere heeft aan u welgedaan. Want Gij, Heere! hebt mijn ziel gered van de dood, mijn ogen van tranen, mijn voet van aanstoot. Ik zal wandelen voor het aangezicht des Heeren, in de landen der levenden’ (Psalm 116:7-9).

De echte reden

Samengesteld uit de geschriften van Ellen G. White

What is the real reason why so many natural disasters are occurring — both now and in the future?

“Als ik hoor over de verschrikkelijke rampen, die van week tot week in de wereld plaatsvinden, vraag ik mezelf af: wat betekenen deze dingen? Mogen zij komen om degenen op te wekken, die de wet van God overtreden? De meest verschrikkelijke rampen, door brand en overstroming, volgen elkaar in rap tempo op. De oordelen van God zijn in het land. Ze spreken in plechtige waarschuwing, zeggende: ‘Daarom, weest ook gij bereid; want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen’ (Matthéüs 24:44).” —*The Review and Herald*, 14 juli 1903.

“Een geest van wetteloosheid doordringt elk land, en is vooral zichtbaar in de grote steden van de aarde. De zonde en misdaad, die in onze steden te zien zijn, zijn verschrikkelijk. God kan het niet veel langer verdragen. Zijn oordelen beginnen al op sommige plaatsen te vallen, en spoedig zal Zijn ongenoegen op andere plaatsen gevoeld worden.” —*The Review and Herald*, 5 juli 1906.

“De oordelen van God zijn in het land. Calamiteiten volgen elkaar in rap tempo op. Zullen we deze dingen laten gebeuren, zonder de mensen te vertellen wat ze betekenen, en hoe we kunnen ontsnappen aan de vernietiging, die binnenkort over de hele wereld zal komen? Zullen we mannen en vrouwen toestaan af te dalen in de duisternis zonder dat hun is verteld, hoe ze zich kunnen voorbereiden op het toekomstige leven?” –*The Review and Herald*, 28 april 1904.

“Satan gebruikt ook de natuurelementen om zijn oogst van onvoorbereide zielen binnen te halen. Hij heeft de geheimen van de laboratoria van de natuur bestudeerd en gebruikt al zijn krachten om de elementen te beheersen, voor zover God dat toelaat. Hoe vlug waren runderen, schapen, knechten, huizen en kinderen weggevaagd, toen het hem werd toegestaan Job te kwellen: de ene ramp volgde onmiddellijk op de andere! God beschermt Zijn schepselen en bouwt een muur rondom hen om ze te beveiligen tegen de macht van de verdeler. Maar de christelijke wereld heeft Gods wet veracht en de Here zal precies doen, wat Hij heeft gezegd: Hij zal Zijn zegeningen en Zijn beschermende hand terugtrekken van de aarde en van de mensen, die in opstand komen tegen Zijn wet en Zijn onderrichtingen, en anderen verplichten hetzelfde te doen. Satan oefent zijn macht uit over iedereen, die God niet op een bijzondere wijze bewaakt. Sommigen zal hij begunstigen en bevoordelen om zijn eigen plannen te bevorderen en over anderen zal hij verdrukking brengen en hun doen geloven, dat hun kwelling van God komt.

Terwijl hij zich voor doet als de grote heilmeester van de mensheid, die alle ziekten kan genezen, zal hij ziekten en rampen veroorzaken, waardoor dichtbevolkte steden worden

verwoest en een troosteloze aanblik bieden. Hij is daar nu al mee bezig. **Satan oefent zijn macht uit door ongelukken en rampen te land en ter zee, door geweldige branden, door ontzettende tornado's en zware hagelstormen, door stormen, overstromingen, cyclonen, vloedgolven en aardbevingen op vele plaatsen en in vele vormen. Hij vernietigt de te velde staande gewassen, waardoor er hongersnood en ellende komt. Hij verontreinigt de lucht met dodelijke stoffen en duizenden komen om door deze verpesting. Deze rampen zullen in de toekomst steeds vaker voorkomen en steeds noodlottiger worden.** Mens en dier zullen worden vernietigd. 'De aarde treurt, verwelkt; (...) de hoogsten van het volk des lands kwijnen weg. Want de aarde is ontwaard door haar bewoners, omdat zij de wetten hebben overtreden, de inzetting ontdoken, het eeuwig verbond verbroken'.

Dan zal de aartsbedrieger de mensen overtuigen, dat zij, die God dienen, al deze rampen veroorzaken. De mensen, die Gods gramschap zelf hebben uitgelokt, zullen al hun moeilijkheden toeschrijven aan Gods kinderen, die door hun gehoorzaamheid aan Gods geboden een voortdurende veroordeling zijn voor de overtreders. De mensen zullen zeggen, dat God beledigd is, omdat ze de zondag niet willen heiligen en dat deze zonde de rampen heeft veroorzaakt, die pas zullen ophouden, wanneer de zondagsviering aan iedereen zal zijn opgelegd. Ze zullen beweren, dat zij, die menen, dat het vierde gebod moet worden onderhouden, en daardoor afbreuk doen aan de zondagsheiliging, rustverstoorders zijn en het herstel van Gods gunst aan de mensen en hun materiële welvaart in de weg staan.” –*De Grote Strijd*, blz. 544-545.

door: Barbara Montrose

Herinneringen aan de toekomst: lessen uit de zondvloed

Hoe kunnen we ons iets herinneren, dat nog niet is gebeurd, dat nog in de toekomst ligt? De wijze man legt uit: 'Hetgeen er geweest is, dat zal er zijn, en hetgeen er gedaan is, dat zal er gedaan worden; zodat er niets nieuws is onder de zon' (Prediker 1:9).

Een van die dingen, dat zowel in het verleden als in de toekomst hetzelfde is, is de kwestie van verantwoording. We houden ervan anderen verantwoordelijk te houden voor hun daden, maar onze menselijke natuur ontwijkt het liever, als het om onszelf gaat.

Verantwoordelijkheid heeft de neiging ons te overrompelen. Normaal gesproken verwachten we niet, dat er een dag van afrekening komt. Onze menselijke natuur redeneert, dat zeker iemand anders degene zal zijn, die betrapt wordt of de gevolgen zal ondervinden van een of ander wangedrag, ik nooit. Ik zal niet degene zijn, denken we vaak.

Maar is dat, wat onze Schepper leert?

'De ziel, die zondigt, die zal sterven' (Ezechiël 18:4). 'Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods' (Romeinen 3:23).

Ja, we zijn allemaal verantwoordelijk voor onze daden, zoals de Schrift leert: 'Verblijd u, o

jongeling! in uw jeugd, en laat uw hart zich vermaken in de dagen van uw jongelingschap, en wandel in de wegen van uw hart, en in de aanschouwingen van uw ogen; maar weet, dat God, om al deze dingen, u zal doen komen voor het gericht' (Prediker 11:9).

'En gelijk het de mensen gezet is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel' (Hebreeën 9:27). Dus ja, onze verantwoordelijkheid tegenover onze Maker is onvermijdelijk. Maar welke gezegende verzekering verschaft het volgende vers in Hebreeën? 'Alzo ook Christus eenmaal geofferd zijnde om veler zonden weg te nemen, zal ten anderen male zónder zonden gezien worden door hen, die Hem verwachten tot zaligheid' (Vers 28).

Christus werd geofferd om onze zonden te dragen, en het geweldige nieuws is, dat Hij zonder zonde zal wederkomen tot zaligheid. Hoe waarschijnlijk is het, dat we klaar zijn voor Zijn komst? Zullen de meeste mensen Hem graag begroeten? Wat leren voorbeelden uit de Bijbelse geschiedenis ons?

De dagen van Noach

'En gelijk de dagen van Noach waren, alzo

zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen' (Matthéüs 24:37).

"Hij (Christus) verwijst naar Noach als een letterlijke persoon, die leefde; Hij verwijst naar de zondvloed als een feit in de geschiedenis; Hij toont de specificatie van die generatie, als kenmerkend voor deze tijd." –*The Signs of the Times*, 20 december 1877.

De Heer legt verder uit, hoe het leven was vóór de grote zondvloed, die gigantische catastrofe: Want gelijk zij waren in de dagen vóór de zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot de dag toe, waarin Noach in de ark ging, en bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen' (verzen 38-39).

Hoe waren de dagen van Noach? We lazen net, dat mensen aten, dronken, trouwden en ten huwelijk gaven. Wat is daar mis mee? We moeten immers eten en drinken om te leven. Niets mis mee dus. Maar onthoud, dat we niet moeten leven om te eten en te drinken! Zo'n verwrongen prioriteit toont een gebrek aan begrip van Gods grote en nobele plan, niet alleen voor onze voeding, maar zelfs voor ons bestaan.

In de dagen van Noach "werd aan de eetlust toegegeven ten koste van gezondheid en verstand. Deze constante toegeeflijkheid aan hun zondige verlangens verdierven hen en verontreinigde de aarde onder hen. Hetzelfde toenemende kwaad bestaat tegenwoordig in onze wereld. De mensen zijn blind voor rede en het resultaat van het toegeven aan ontaarde eetlust. De wereld is de god van negen tienden van de belijvende christenen. " –*The Signs of the Times*, 3 januari 1878.

De apostel Paulus verwijst onder tranen naar degenen, die werkelijk zijn 'Want velen wandelen anders; van wie ik u dikwijls gezegd heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden van het kruis van Christus zijn. Welker einde is het verderf, welker God is de buik, en welker heerlijkheid is in hun schande, die aardse dingen bedenken' (Filippenzen 3:18-19). Klinkt dat als een veelvoorkomende trend van vandaag?

En wat is er mis met trouwen en ten huwelijk geven? Het huwelijk is zeker geen zonde. In feite wordt ons in de Schrift verteld, dat 'Het huwelijk is eerbaar onder allen' (Hebreeënen 13:4). Toch denken we aan de vele droevige gevallen,

waarin glamoureuze bruiloften worden voltrokken zonder enige acht te slaan op het grote plan van God voor de beste, edelste en vooral eeuwige belangen van de betrokkenen.

"Heel duidelijk zag Christus, hoe de toestand van de samenleving in de toekomst zou zijn. Hij zag in, dat genotzucht mannen en vrouwen zou beheersen. Hoe staat het met de huwelijksrelatie vandaag? Is deze niet verdorven en verontreinigd, gemaakt zoals het was in de dagen van Noach? **Echtscheiding na echtscheiding wordt in de dagbladen vastgelegd. Dit is het huwelijk, waarover Christus spreekt, als Hij zegt, dat ze vóór de zondvloed 'zij trouwende en ten huwelijk gevende waren'.**" –*Manuscript Releases* 7, blz. 56.

Recente statistieken in de Verenigde Staten laten zien, dat ongeveer de helft van de huwelijken eindigt in een echtscheiding, en interessant genoeg daalt dat percentage zelfs. Geloof het of niet, er zijn de afgelopen jaren minder echtscheidingen geweest dan voorheen. Maar waarom? Helaas is het in werkelijkheid waarschijnlijk, omdat minder mensen zelfs de moeite nemen om te proberen een levenslange verbintenis aan te gaan van een huwelijk in hun intieme relaties. Zo laks is de samenleving geworden met betrekking tot deze heilige instelling, die in het begin door onze liefhebbende Schepper is opgericht!

Gedragingen vóór de zondvloed

We werden hierboven herinnerd aan de prioriteiten, passies en fascinaties van mensen, voordat de aarde werd vernietigd door de grote zondvloed in de tijd van Noach. Wat moeten we ons nog meer herinneren over die tijd? 'En de Heere zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig was op de aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleen boos was' (Genesis 6:5). Klinkt dat als onze tijd?

"In de dagen van Noach waren niet alle mensen in de ruimste zin heidense afgodendienaars. Velen hadden kennis van God en Zijn wet, maar in hun grootse beeldhouwwerken, in de kunstwerken, beweerden ze God te eren door Hem in de werken van hun eigen handen te vertegenwoordigen in de gelijkenissen, die ze van God hadden gemaakt. Deze kunstwerken werden aanbeden als God en de Schepper werd vergeten...

Noach werd door hen als een fanaticus beschouwd, en zij vernederden hun hart niet voor God, maar gingen door met hun ongehoorzaamheid en goddeloosheid, alsof God niet tot hen had

gesproken door Noach. **Maar Noach stond als een rots te midden van de storm. Hij was omringd met alle soorten van goddeloosheid en morele verdorvenheid; toch wankelde zijn geloof niet.** Onverschrokken stond hij, de trouwe boodschapper van God, te midden van de spot en hoon van de wereld, een onbuigzame getuige van God. Zijn zachtmoedigheid en rechtvaardigheid straalden helder af in tegenstelling tot de weersinwekkende misdaden, intriges en geweld, die voortdurend werden beoefend. Verbinding met God maakte hem sterk in de kracht van oneindige macht, terwijl zijn plechtige waarschuwendende stem gedurende honderdtwintig jaar de oren van de bewoners van die generatie raakte met betrekking tot gebeurtenissen die, voor zover het menselijke wijsheid betrof, onmogelijk konden gebeuren.” —*The Signs of the Times*, 20 december 1877.

Vonden de mensen in Noachs tijd, dat er reden tot bezorgdheid was, toen hij hen waarschuwde voor de Vloed? Wat zeiden de wetenschappers? Regen, zoals we die nu al duizenden jaren ervaren, was in hun tijd nog nooit voorgekomen. Denk eraan, dat in die tijd, ‘de Heere God had het niet doen regenen op de aarde, en er was geen mens geweest, om de aardbodem te bouwen. Maar een damp was opgegaan uit de aarde, en bevochtigde de ganse aardbodem’ (Genesis 2:5-6).

“De mensen van Noachs tijd dachten, in hun filosofie en wereldse wijsheid, dat God de wereld niet met een vloed kon vernietigen, want de wateren van de oceaan konden hiervoor niet voldoende zijn. Maar God maakte de filosofie en wetenschap van mensen tot dwaasheid, toen de tijd volledig was gekomen om Zijn woord uit te voeren. De geïnspireerde pen beschrijft de aarde als uit het water en in het water staande. God had Zijn wapens verborgen in de ingewanden van de aarde om haar vernietiging te bereiken. En toen de grote mannen en de wijzen voor de wereld hadden beraadslaagd over de onmogelijkheid van haar vernietiging door water, en de angsten van de mensen waren gestild, en allen Noachs profetie als de grootste misleiding beschouwden, en Noach als een waanzinnige fanaticus beschouwden, was Gods tijd gekomen.” —*The Signs of the Times*, 3 januari 1878.

Noach had een geloof gehad, dat werkte. In de loop van 120 jaar had hij een enorme boot op het droge gebouwd, terwijl hij de mensen smeekte om de waarschuwing voor de naderende zondvloed aan te nemen. Elke slag van

de hamer was een preek op zich. Elk stuk hout op de ark was nauw passend en elke naad bedekt met pek om het dreigende woedende water te weerstaan. Alles wat de trouwe patriarch kon doen, was gedaan, maar God alleen was de Enige, die door Zijn machtige kracht dat eenzame vaartuig op de deinende golven zou kunnen beschermen, welke spoedig zouden komen.

Ten slotte “verborg de Heer Noach en zijn gezin in de ark, en het begon te regenen, eerst langzaam; het gejoel en gespot hielden een tijdlang aan, maar spoedig verenigden de wateren uit de hemel zich met de wateren van de grote diepte; de wateren onder de aarde braken door het aardoppervlak en de vensters van de hemel werden geopend, en de mens met al zijn filosofie en zogenaamde wetenschap ontdekt, dat hij in zijn wereldse wijsheid niet in staat was geweest God te begrijpen. Hij ontdekte te laat, dat zijn wijsheid dwaasheid was; dat de Wetgever groter is dan de natuurwetten. De almachtige hand heeft geen verlies van wegen en middelen om Zijn doelen te bereiken. Hij kon in de ingewanden van de aarde reiken en Zijn wapens, de wateren die daar verborgen waren, tevoorschijn halen om te helpen bij de vernietiging van de verdorven bewoners van de oude wereld. Maar laten we allemaal in gedachten houden, dat degenen, die omkwamen in dat vreselijke oordeel, een aanbod hadden om te ontsnappen.” —*The Signs of the Times*, 3 januari 1878.

Wat nu?

Hoe gaat het vandaag met ons? Plaatsen mensen nog steeds de theorieën en vermoedens van de wetenschap boven een duidelijk ‘Zo zegt de Heere’? Onderschatten we de almacht van onze Schepper en Onderhouder? Hoe trots zijn we op onze wetenschappelijke kennis? Dit is geen poging om legitieme wetenschap, die wordt nagestreefd in de vreze Gods te degraderen, maar gewoon om ons te herinneren aan onze zwakheid en te bedenken, hoe primitief en foutief onze conclusies vaak blijken te zijn.

Jezus komt terug, en ja, bij de voorbereiding om Hem te ontmoeten, zijn we verantwoordelijk voor onze woorden, gedachten en daden, en we hebben zeker Zijn hulp nodig als onze Voorspraak.

‘Waakt dan; want gij weet niet, in welke ure uw Heere komen zal. Maar weet dit, dat zo de heer des huizes geweten had, in welke nachtwake de dief komen zou, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven. Daarom, zijt ook gij bereid; want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen.’ (Matthéüs

24:42-44).

“De ... redenering zal vandaag worden gehoord van wereldse wijzen, van de ontrouwe wachters op de preekstoelen: “Mijn Heer veertoeft te komen, alle dingen blijven, zoals ze waren vanaf het begin. U hoeft niet gealarmeerd te zijn, er zullen duizend jaar een tijdelijk millennium zijn, voordat Christus zal komen. De hele wereld zal bekeerd worden. Vrede, vrede; u moet geen acht slaan op deze fanatici, die alleen maar alarmisten zijn.” Over het algemeen zal de wereld profetie verachten en degenen, die tot hen in woorden van God spreken, beschimpen en hun zonden berispen...

Zoals de tijdgenoten van Noach minachtend lachten om, wat zij angst en bijgeloof noemden in de prediker van gerechtigheid, zo zullen de plechtige waarschuwingsboodschappen in onze tijd belachelijk worden gemaakt.” –*The Signs of the Times*, 3 januari 1878.

Hetzelfde, ‘Dit eerst wetende, dat in het laatste der dagen spotters komen zullen, die naar hun eigen begeerlijkheden zullen wandelen, En zeggen: Waar is de belofte van Zijn toekomst? Want van die dag, dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen alsoo gelijk van het begin der schepping. Want willens is dit hun onbekend, dat door het woord Gods de hemelen sedert lang geweest zijn, en de aarde uit het water en in het water bestaande. Door welke de wereld, die toen was, met het water van de zondvloed bedekt zijnde, vergaan is. Maar de hemelen, die nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, en worden voor het vuur bewaard tegen de dag des oordeels, en der verderving der goddeloze mensen’ (2 Petrus 3:3-7).

Dus, als u tegenwoordig met spotters te maken krijgt, houd er dan rekening mee, dat hun spotternij zelf een vervulling van deze profetie is.

Laten we in plaats daarvan de vreze des Heren hebben als die ‘Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, toen de ark toebereid werd; waarin weinige, dat is acht, zielen behouden werden door het water. Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is van de vuilheid van het lichaam, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus, Die is aan de rechterhand Gods, opgevaren ten hemel, de engelen, en machten, en krachten Hem onderdanig gemaakt zijnde’ (1 Petrus 3:20-22).

D e n k eens aan het voorrecht, dat Noach had! Te midden van alle beroering van een verschrikkelijk slechte generatie, een generatie die zo extreem verdorven en verneederend was, dat de liefhebbende Schepper gedwongen was haar te vernietigen, ‘Noach vond genade in de ogen des Heeren’, hij ‘wandelde met God’ en de Heer richtte Zijn verbond met Hem op, en ‘gedacht aan Noach’ (Genesis 6:8-9, 18; 8:1). ‘En Noach deed het, naar al wat God hem geboden had, zo deed hij’ (Genesis 6:22).

Wat een mooie, liefdevolle relatie was dit! Net als Henoch, ‘wandelde Noach’ met God. Zo’n wonderbare, geweldige ervaring kan ook de onze zijn! Door het Woord van God te koesteren en daarbij te blijven, kunnen we de stem van onze Schepper tot ons horen spreken en weten we, dat Hij een grote belangstelling heeft voor elk aspect van ons leven, door vuur en vloed, en ons helpt in al onze behoeften en zorgen. Ja, zoals het lied zegt, Welk een Vriend is ons de Heiland! ... Wat een voorrecht om alles in gebed tot God te brengen, in de Wijnstok te blijven, zoals treffend geïllustreerd in de Schrift.

Zo’n leven brengt ons inderdaad krachtige herinneringen over de toekomst bij ons, wanneer de weinige getrouwen van onze generatie zo’n hechte, liefdevolle wandel met de Heer en Zijn Woord zullen hebben ontwikkeld, dat ze het beeld van Jezus volledig weerspiegelen en bewaard blijven voor grote beroering tot het eeuwige leven. Moge de almachtige God van de Hemel ieder van ons sterken om oprecht, moedig, trouw en oprecht te zijn aan onze roeping, zoals Noach was aan de zijne!

Karakterverandering: Wanneer en Hoe?

door Davi Paes Silva

De wijste man in de Bijbel, koning Salomo, schreef: 'Alleen ziet, dit heb ik gevonden, dat God de mens recht gemaakt heeft, maar zij hebben veel vonden gezocht' (Prediker 7:29).

De NBG-vertaling van 1951 vertaalt het als volgt: 'Zij (de mensen) zoeken vele bedenkselen'.

In het begin schiep God de mens in een volmaakte toestand, lichamelijk, mentaal en moreel. Als gevolg van de zonde werd de menselijke natuur bedorven. Gods beeld in de mens was vervangen door Satans beeld. De hele natuur was beïnvloed door de zonde, en de apostel Paulus verklaart, dat 'het ganse scheepsel tesamen zucht, en tesamen als in barensnood is tot nu toe' (Romeinen 8:22). Door overtreding van Gods heilige wet werden mens, dier en alles van de natuur negatief beïnvloed door het ergere.

Toen de mens tot stand werd gebracht, weerkaatste hij de goddelijke natuur en het goddelijk karakter, ook al was zijn karakter niet volledig ontwikkeld.

Echter, toen het eerste paar zich onderwierp aan de misleiding van Satan, werd hun karakter bedorven. "Na de val mochten Adam en Eva niet langer in Eden blijven. Vurig smeekten ze te mogen blijven in het tehuis van hun onschuld en blijdschap. Ze beleden, dat ze geen recht hadden op deze verblijfplaats, maar beloofden, dat ze in de toekomst strikt gehoorzaam zouden zijn aan God. Ze kregen echter te horen, dat **hun natuur door de zonde ontaard was;**

hun kracht om het kwaad te weerstaan was verminderd en had voor Satan de weg gebaand voor verdere verleidingen. In hun staat van onschuld hadden ze toegegeven aan de verleiding; en nu zouden ze minder kracht hebben om weerstand te bieden." – *Patriarchen en Profeten*, blz. 35.

Helaas, dit is de menselijke toestand nu, en in feite is de menselijke natuur steeds slechter geworden door de eeuwen heen. Dit was de reden, waarom God de wereld vernietigde door de zondvloed, en, om deze zelfde reden, zal Hij deze wereld door het vuur vernietigen. Als wij de menselijke geschiedenis bestuderen uit het Bijbels perspectief, zien wij, dat in verband met zijn karakter, de mens altijd hetzelfde is. Israël is een heel toepasselijk voorbeeld.

Vanaf het moment, dat God de Israëlieten uit Egypte bracht, in weerwil van Zijn uitwerken van krachtige wonderen dag aan dag ten behoeve van Zijn volk gedurende de 40 jaar van hun reis in de woestijn, toonden zij altijd een geest van ondankbaarheid, opstandigheid en ongeloof.

Op de berg Sinai verklaarde het volk, dat zij het goede voornemen hadden om te gehoorzamen aan al Gods instructies, overgebracht aan hen door Mozes. Echter, slechts een paar weken later, toonden zij, ondanks de beste menselijke bedoelingen, dat zij hun karakter niet konden veranderen. Aan het eind van hun geschiedenis verenigde Israël zich ten slotte als volk hun

krachten met de Romeinen om hun Verlosser, Jezus Christus, te kruisigen.

Nu zien wij, dat bijna alles is veranderd. De technologie in het algemeen is op een wonderbaarlijke manier toegenomen. Wij hebben nu veel betere vormen van communicatie en betere manieren van vervoer; de medische wetenschap neemt enorm toe, maar helaas het karakter van de mens is hetzelfde.

Zoals Paulus schrijft in 1 Korinthe 13, kan de beste kennis zonder Gods liefde het karakter van de mens niet veranderen. Integendeel, hoe meer kennis wij hebben, zonder liefde, hoe gevaarlijker wij worden. Moderne oorlogsmachines, raketten en andere moderne apparaten zijn het gevolg van de voortschrijdende kennis, gebruikt om de mensheid te vernietigen.

Ook in het religieuze milieu proberen mensen zich te verbeteren, maar het resultaat is hetzelfde: Het is onmogelijk ons karakter te veranderen door onze eigen inspanningen. De gehele godsdienstige geschiedenis sprong de mens van het heidendom naar het wettische, en van het wettische naar het antinominisme, maar met geen positieve resultaten.

Verbeteren is niet de oplossing. Wij hebben echt karakterverandering nodig.

Ellen White vatte deze gedachte nauwkeurig samen, toen zij schreef: "Het christelijke leven is geen verandering of verbetering van het oude, maar een verandering van natuur." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 135.

In Zijn nachtelijk gesprek met Nicodémus zei Christus: 'Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien' (Johannes 3:3).

Hoe kunnen wij wederom geboren worden?

Wij worden wederom geboren, wanneer wij geloven in Jezus: 'Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn naam geloven. Die niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn' (Johannes 1:12-13).

Wanneer wij ons leven aan Jezus overgeven, worden wij gerechtvaardigd door geloof en zijn wij wedergeboren. Rechtvaardiging en vergeving zijn hetzelfde ding.

In het gebed van de Heer vragen wij: 'Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren'. Rechtvaardiging of vergeving is het begin van onze karakterverandering.

'Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus; door Wie wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.

En niet alleen dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt; en de lijdzaamheid bevinging,

en de bevinging hoop; en de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, die ons is gegeven' (Romeinen 5:1-5).

Hoe kunnen wij onze verkeerde neigingen veranderen?

"Gods vergiffenis is niet zuiver een rechtskundige daad, waardoor Hij ons vrijstelt van veroordeling. Het is niet slechts vergiffenis voor zonden, maar een verzaken van de zonde. Het is het uitvloeisel van verlossende liefde, die het hart verandert. David had het juiste begrip van vergiffenis, toen hij bad: 'Scheep mij een rein hart, o God; en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest' (Psalm 51:12). En op een andere plaats zegt hij: 'Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons' (Psalm 103:12). –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 101.

Om de hemel binnen te gaan moeten wij een veranderd karakter hebben. Maar geen menselijke kracht kan deze verandering bewerken.

"Het is voor ons onmogelijk om in eigen kracht te ontsnappen uit het moeras van de zonde, waarin wij verzonken zijn. Onze harten zijn slecht, en wij zullen ze nooit kunnen veranderen. 'Komt ooit een reine uit een onreine, niet één'. 'Daarom dat het bedenken van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich aan de wet Gods niet, want het kan ook niet' (Job 14:4; Romeinen 8:7).

Opvoeding, cultuur, wilskracht, en de pogingen van de mens hebben allemaal hun eigen plaats, maar in dit opzicht zijn ze machteloos. Ze mogen bijdragen tot een uiterlijk correct gedragspatroon, maar ze kunnen het hart niet veranderen, ze kunnen de bronnen van het leven niet zuiveren. Er moet een kracht zijn, die van binnenuit werkt, een nieuw leven, dat van boven is, voordat een zondig mens in een heilig mens veranderd kan worden." –*Schreden naar Christus*, blz. 21.

Aan de andere kant, ja, ons karakter dient te worden, en kan worden, veranderd. Er is kracht nodig: "Die kracht is Christus. Alleen Zijn genade kan de levenloze eigenschappen in het innerlijk van de mens tot leven wekken en hem naar God leiden en naar het heilige." –*Schreden naar Christus*, blz. 21.

"Niet alleen verstandelijke, maar geestelijke kracht, een begrip van recht, een verlangen naar goedheid, bestaat in ieder hart. Maar tegen deze beginselen worstelt een vijandige macht. De gevolgen van het eten van de boom der kennis van goed en

kwaad worden openbaar in het geestelijk leven van ieder mens. Er is in zijn natuur een neiging naar het kwaad, een macht, waaraan hij, zo hij niet geholpen wordt, geen weerstand kan bieden. Om deze macht te weerstaan en dat ideaal te bereiken, dat hij in het diepst van zijn ziel aanneemt als het alleen waardevolle, kan hij hulp vinden in slechts één kracht.

Die kracht is Christus." –*Karaktervorming*,

blz. 29.

Wanneer menselijke wezens zijn verbonden met Christus door geloof, werken twee goddelijke agenten voor de verandering van karakter: de Heilige Geest en het Woord van God.

“Door voortdurend met het oog des geloofs op Jezus te zien, zullen wij kracht ontvangen. God zal de kostbaarste openbaringen geven aan Zijn volk, dat daarnaar hongert en dorst. Zij zullen ontdekken, dat Christus een persoonlijke Heiland is. Wanneer zij zich

v o e -
den met Zijn woord, be-
m e r k e n
ze, dat het geest en leven

“Gods vergeving is niet alleen een gerechtelijke daad, waardoor Hij ons vrijstelt van veroordeling. Het is niet alleen vergeving voor de zonde, maar terugwinnen van de zonde. Het is het uitvloeien van de verlossende liefde, die het hart verandert”

is. **Het woord vernietigt de natuurlijke, aardse natuur, en schenkt een nieuw leven in Christus Jezus.**

De Heilige Geest komt tot de ziel als een Trooster. Door de hervormende macht van Zijn genade wordt het beeld van God in de discipel weergegeven; hij wordt een nieuw schepsel. Liefde neemt de plaats in van haat, en het hart ontvangt de

goddelijke gelijkenis. Dat is de betekenis van ‘leven van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat’. Dat is het eten van het Brood, Dat uit de hemel neerdaalt.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 336-337.

“Het geloof is uit het horen en het horen door het Woord van God’ (Romeinen 10:17). **De Schrift is het grote middel bij de verandering van het karakter.**

Christus had gebeden: ‘Heilig hen in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid’ (Johannes 17:17). Als Gods Woord bestudeerd en gehoorzaamd wordt, werkt het in het hart en neemt elke onheilige eigenschap weg. De Heilige Geest komt om te overtuigen van zonde,

en het geloof, dat in het hart ontspringt, werkt door liefde tot Christus en verandert in ons lichaam, ziel en geest naar Zijn beeld. Dan kan God ons gebruiken om Zijn wil te volbrengen. De kracht, die ons gegeven wordt, werkt van binnen uit en brengt ons ertoe aan anderen de waarheid mee te delen, die ons is toevertrouwd.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 53-54.

“In allen, die zich aan Zijn kracht onderwerpen, **zal de Geest van God de zonde verteren.**” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 79.

Onze zondige daden worden gegeven door God door middel van Christus, als wij berouw hebben en hen belijden. Onze zondige neigingen worden onder controle gebracht en ver-

nietigd, wanneer wij onze verbinding met Christus behouden door voortdurende contact met Hem.

‘Waardoor ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij daardoor de goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvlucht zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid’ (2 Petrus 1:4).

“Wij moeten van Christus leren. Wij moeten weten, wat Hij betekent voor hen, die Hij heeft verlost. Wij moeten beseffen, dat het ons voorrecht is om door geloof in Hem deel te hebben aan de goddelijke natuur, om zo te ontkomen aan het verderf, dat in de wereld is door de begeerte. Dan worden wij gereinigd van alle zonden, alle gebreken in het karakter. Wij hoeven geen enkele zondige neiging te behouden... (Zie Efeze 2:1-6)...

Wanneer wij deelhebben aan de goddelijke natuur, worden geërfde en aangeleerde neigingen tot het kwaad uit het karakter weggesneden, en wij worden gemaakt tot een levende kracht ten goede. Door steeds van de goddelijke Leraar te leren en dagelijks deel te hebben aan Zijn natuur, werken wij samen met God in het overwinnen van Satans verzoeken.

God werkt en de mens werkt, zodat de mensen één kunnen zijn met Christus, zoals Christus één is met God. Dan zullen wij samen met Christus in de hemelse gewesten zijn. De geest heeft vrede en zekerheid in Jezus.

In Zijn Woord openbaart God, wat Hij voor de mensen kan doen. Hij vormt

en maakt de karakters van hen, die Zijn juk zullen dragen, naar het goddelijke beeld. Wij worden door Zijn genade deelhebbers aan de goddelijke natuur, en worden in staat gesteld om te ontkomen aan het verderf, dat door begeerte in de wereld heerst. Het is God, die ons de macht geeft om te overwinnen. Zij, die Zijn stem horen en aan Zijn geboden gehoorzaam zijn, worden in staat gesteld een rechtvaardig karakter te vormen. Zij, die voorbijgaan aan Zijn duidelijk geuite geboden, zullen een karakter vormen in overeenstemming met de neigingen, waaraan zij toegeven.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 615.

Wanneer moet deze verandering gebeuren?

“Nu is het voor allen de tijd om de krachten, die God gegeven heeft, aan te kweken, zodat zij karakters vormen, die hier bruikbaar zijn en in het hogere leven hierna.” –*Hoe Leid Ik Mijn Kind*, blz. 190.

“Nu moeten wij een karakter vormen voor het toekomstige, eeuwige leven. Wij moeten ons nu gereedmaken voor het onderzoekend oordeel.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 209.

“Het is nu, dat wij onszelf en onze kinderen onbevlekt moeten bewaren van de wereld. Het is nu, dat wij ons karakterkleed moeten wassen en wit maken in het bloed van het Lam. Het is nu, dat wij moeten overwinnen trots, hartsucht en geestelijke luiheid. Het is nu, dat wij moe-

ten wakker worden, en ons vastberaden inspannen voor symmetrie van karakter. ‘Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet’ (Hebreeën 4:7). Wij bevinden ons in een zeer beproefde positie, wachtende en uitkijkend naar de verschijning van onze Heer. De wereld is in duisternis. ‘Maar gij, broeders’, zegt Paulus, ‘gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou overvallen’ (1 Thessalonicensen 5:4).” –*Christian Experience and Teachings of E. G. White, blz. 190-191.*

God zal het werk, dat Hij begonnen is, afmaken.

Een profetie voor vandaag

Zacharia 3:1-4: ‘Daarna toonde Hij (de Heer) mij Jósua, de hogepriester, staande voor het aangezicht van de Engel des Heeren, en de satan stond aan zijn rechterhand, om hem te weerstaan. Doch de Heere zeide tot de satan: De Heere schelde u, gij satan! ja, de Heere schelde u, Die Jeruzalem verkiest; is deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt? Jósua nu was bekleed met vuile klederen, toen hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen antwoordde Hij en sprak tot hen, die voor Zijn aangezicht stonden, zeggende: **Doet deze vuile klederen van hem weg.** Daarna sprak Hij tot hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en **ik zal u wisselklederen aandoen**’.

“Zacharia’s visioen van Jozua en de Engel is bijzonder van toepassing op de ervaring van Gods volk in de afsluiting van de grote verzoendag.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 387.*

“Terwijl Gods volk hun ziel voor God verootmoedigt en smeekt om reinheid

van hart, wordt het bevel gegeven om hun vuile klederen weg te doen, en de bemoedigende woorden worden gesproken: ‘Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg. Ik trek u feestklederen aan’. Het vlekkeloos kleed van Christus’ gerechtigheid

wordt de op de proef gestelde, maar och getrouwe kinderen van God, aangetrokken.

Het verachte overblijfsel wordt bekleed met heerlijke feestklederen, die nooit meer verontreinigd zullen worden door de verdorvenheid van de wereld. Hun naam staat opgetekend in het boek des levens van het Lam, samen met de getrouwen van alle eeuwen.

Zij hebben de listen van Satan weerstaan; zij hebben hun trouw niet prijsgegeven door het woeden van de draak. Nu zijn zij voor eeuwig veilig voor de listen van de verleider.

Hun zonden worden overgebracht naar de aan-

stichter van de zonde. Het overblijfsel wordt niet alleen vergeven en aangenomen, maar ook geëerd. ‘Een reine tulband’ wordt op hun hoofd geplaatst. Zij zullen als koningen en priesters zijn voor God. Terwijl Satan hen aanklaagde en trachtte dit gezelschap weg te vagen, vlogen onzichtbare, heilige engelen af en aan, en plaatsten op hen het zegel van de levende God. Dit zijn zij, die met het Lam op de berg Sion staan, terwijl de naam van de Vader op hun voorhoofd geschreven staat. Zij zingen een nieuw lied vóór de troon, dat niemand kan leren, behalve de honderdvierenveertigduizend, de losgekochten van de aarde. ‘Dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Het ook gaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen als eerstelingen voor God en het Lam. En in hun mond is geen leugen gevonden; zij zijn onberispelijk’ (Openbaring 14:4-5).” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 389.*

Nu is het de tijd

“We geloven zonder twijfel, dat Christus spoedig komt. Dat is voor ons geen fabel; het is een werkelijkheid. We twijfelen niet, noch hebben we al die jaren getwijfeld, dat de

leerstellingen, die we heden aanhangen, de tegenwoordige waarheid zijn, en dat we het

oordeel tegemoet gaan. We bereiden ons voor om Hem te ontmoeten, Die, vergezeld door een gevolg van heilige engelen, verschijnen zal op de wolken des hemels, om de gelovigen en de rechtvaardigen ten slotte de onsterfelijkheid te geven. Wanneer Hij komt, is dat niet om ons te reinigen van onze zonden, om onze karaktergebreken weg te nemen, of ons te genezen van de euvels in ons humeur en onze geaardheid. **Wanneer dat voor ons gedaan wordt, zal dit werk vóór die tijd algeheel vervuld worden.**

Wanneer de Heere komt, zullen zij, die heilig zijn, nog geheiligd worden. Aan degenen, die hun lichaam en geest bewaard hebben in heiligheid, in heiligmaking en eer,

zal dan de laatste hand der onsterfelijkheid gelegd worden. Maar zij, die onrechtvaardig,

ongeheiligd en vuil zijn, zullen altijd zo blijven. Geen werk zal voor hen gedaan worden om

hun gebreken weg te nemen en hun een heilig karakter te geven. Die ons reinigt, zal daar niet zitten om Zijn reinigingsproces aan hen te voltrekken en hun zonden en verdorvenheid weg te nemen. **Dit alles moet gebeuren in deze uren van de genadetijd. Het is nu, dat dit werk voor ons gedaan moet worden.**” –*Uit de Schatlamer der Getuigenissen 1, blz. 184-185.*

Op de juiste manier gehoorzamen

Hoe belangrijk is het om te doen wat we moeten doen! Gehoorzamen is iets, wat trouwe kinderen graag doen. Het maakt ons gelukkiger en maakt het leven beter. Zo blijven we uit de problemen. We weten, dat we onze ouders en anderen moeten gehoorzamen, aan wie ze ons zeggen te gehoorzamen.

Maar wat gebeurt er, als iemand anders ons vertelt iets te doen, dat niet goed is? Soms proberen vrienden ons iets te laten doen, waarvan we weten, dat het verkeerd is. Als dit gebeurt, wat moeten we dan doen?

Petrus had zojuist een aantal verbazingwekkende dingen gedaan in de naam van Jezus en door Zijn kracht. Veel mensen kwamen naar hem toe voor hulp en ze werden genezen van hun ziekten. Maar er was een leider, die hier erg jaloers op werd en een manier bedacht om Petrus en de andere apostelen in de gevangenis te krijgen voor het doen van die goede daden. Maar wacht even, wat de apostelen hadden gedaan, was goed, niet slecht! Dus het was niet eerlijk dat ze naar de gevangenis moesten, toch?

Maar hoe lang moesten Petrus en de andere apostelen in de gevangenis blijven? Niet heel lang! Een engel van God kwam en opende de deur van de gevangenis en vertelde hun om regelrecht terug te gaan naar de mensen en opnieuw met hen te praten over het goede nieuws over Jezus Christus, de Verlosser van de wereld.

De dienaren van de gevangenis waren verrast om te zien, dat Petrus en de andere apostelen waren vrijgelaten door een wonder van God. Maar ze waren bang om te proberen hen weer in de ge-

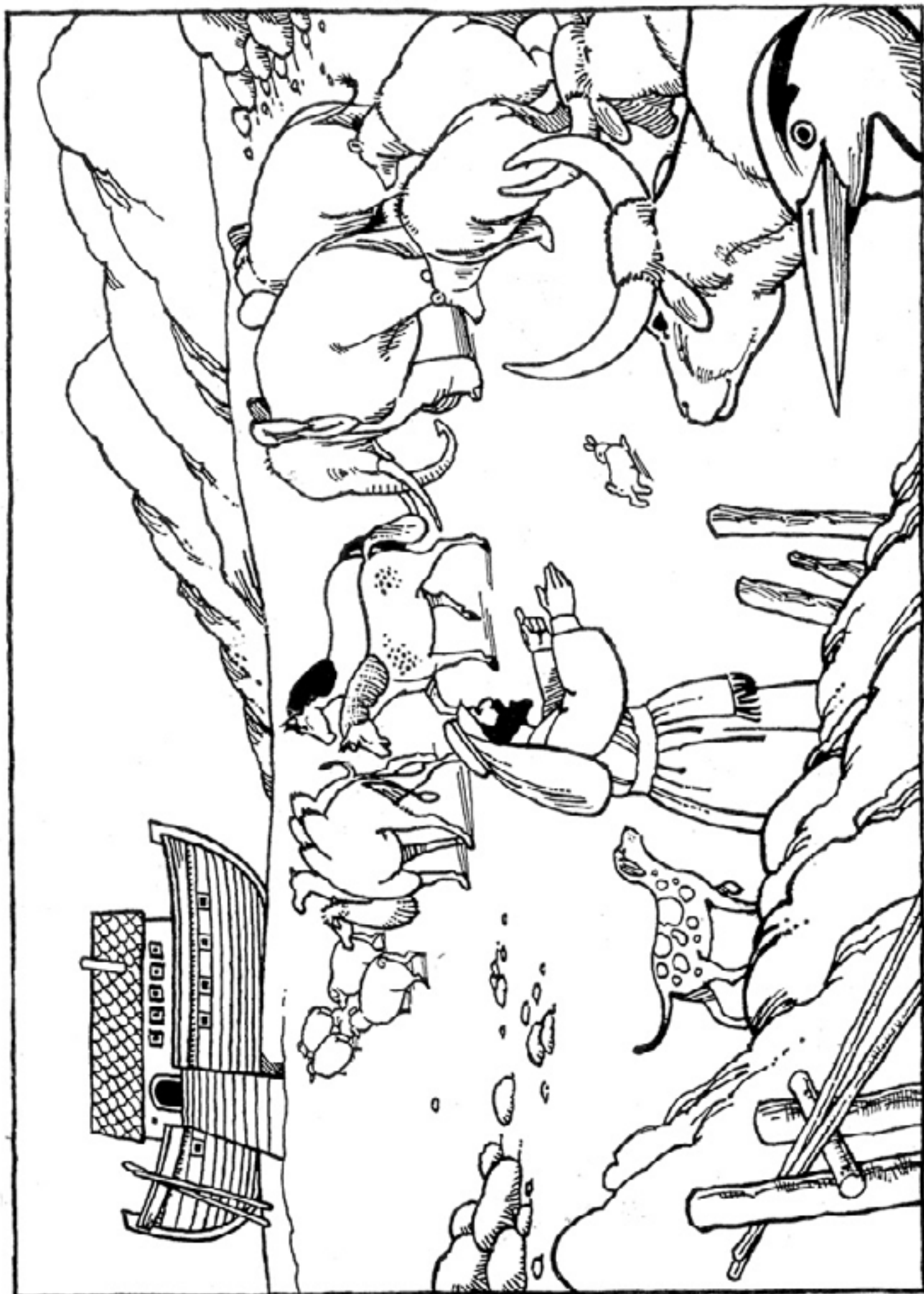
vangenis te zetten, omdat de mensen van de stad dan zouden weten, dat dat niet eerlijk zou zijn tegenover de apostelen en ze er misschien boos over zouden worden. Dus in plaats daarvan probeerde de jaloerse leider de apostelen bang te maken door op een bazinge manier met hen te praten:

‘Hebben wij u niet ernstig gezegd, dat gij in deze Naam niet zoudt leren? En ziet, gij hebt met deze uw leer Jeruzalem vervuld, en gij wilt het bloed van deze Mens over ons brengen’ (Handelingen 5:28).

Het antwoord van Petrus en de andere apostelen was eenvoudig: ‘Men moet Gode meer gehoorzaam zijn, dan de mensen. De God onzer vaders heeft Jezus opgewekt, Die gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. Deze heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden. En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, Die God gegeven heeft aan hen, die Hem gehoorzaam zijn’ (Handelingen 5:29-32).

Ja, God is de echte Degene, die we moeten gehoorzamen. Als we gehoorzamen aan wat Hij zegt, geeft Hij ons Zijn Heilige Geest en zorgt voor ons. Als we Gods Woord lezen en leren over wat Jezus zegt, zullen we weten, hoe Hij wil dat we gehoorzamen. We zullen Gods woord gehoorzamen uit liefde voor Jezus, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Dat is de juiste manier!

door BHM

Doop in Duitsland

